

Abstrakt

V bakalářské práci „Poezie Pedra Salinase jakožto dialog se světem“ jsme se zabývali interpretací devíti sbírek tohoto autora. Výchozím bodem interpretace pro všechny tyto texty byl dialogický charakter Salinasovy poezie. Cílem našeho zkoumání bylo znázornit, jakým způsobem lyrický subjekt v těchto básních vede dialog a k jakým adresátům se obrací. Také jsme ukázali, jaký význam a funkci přisuzoval Pedro Salinas básnickému dialogu a poezii jako takové.

V úvodní části jsme stručně charakterizovali osobu Pedra Salinase a generaci 27, do které bývá zařazován. Stručně jsme nastínili některé filosofické teorie Josého Ortegy y Gasset (nepřetržitý proces sebetvoření, perspektivismus, odlidštění umění) a ukázali, do jaké míry tyto myšlenky ovlivnily tvorbu Pedra Salinase.

V hlavní části práce jsme zdůvodnili, proč považujeme Salinasovy básně za dialogické a popsali jsme charakter tohoto dialogu. Postupně jsme zkoumali dialog lyrického subjektu s věcmi, s milovanou a s Pozorovaným. Na příkladech básní jsme znázornili, že tento dialog má odhalit skrytou realitu adresátů, respektive obohatit se o jejich úhel pohledu. Pokusili jsme se doložit, že Salinasův lyrický subjekt se snaží adresáty v poezii zvěčnit a skrze poezii pochopit. Poukázali jsme na paralelu mezi láskou a poezií, mezi činností světla a poezií.

V poslední části jsme nastínili jakou funkci má tento poetický dialog pro Pedra Salinase. K tomu nám posloužily poslední autorovy sbírky, které mimo jiné pojednávají o vzniku a významu poezie. Básnický dialog s okolím zprostředkovává Salinasovi možnost nahlédnout na svět z jiného úhlu, z perspektivy adresáta. To mu napomáhá poznat lépe nejen okolní svět, ale i sebe sama. Ukázali jsme, že Salinasovi se poezie jeví jako možnost odhalit skryté významy, které nejsou běžně zjevné. Poezii popisoval také jako způsob, kterým se věci stávají věčnými ve slově, zachraňují se od své pomíjivosti. Podle Salinase tak báseň vytváří novou realitu na podkladech té staré, kterou slovem osvětluje. Vnáší do chaosu řád.

Na závěr jsme se pokusili zdůvodnit, proč Pedro Salinas využívá zájmen v novém, nezástupném významu, proč hledá jiná pojmenování pro již známé jevy. Salinas přizpůsobil významy svého jazyka funkcím, které přisuzoval poezii. Novými významy tak popsal svůj nepojmenovatelný pohled na svět. Naplnil vlastním pohledem jazyk, který je jinak společný všem mluvčím. Vzdoroval poetickým aktem

pojmenování omezenosti běžného lidského jazyka. Tuto limitovanost slov překročil ve své poezii, která nabízí vždy více než jednu interpretaci.